necesse est ⁊ litteras/ ⁊ ita q̃d reliquũ erit meditatib⁹. Rñdemus q̃ imaginum nec vsus nec intuitus phibet/ sed talis inhesio q̃ meditatis cor ne sursum ferat/ q̃si circũligatus funibus aut inuiscatũ detinet, Supuolare igit frequenter nitatur/ etiam si recidere crebro cogatur.

Notula. XXIII.

Extimescimus in nostro multiloquo causare cui q̃ fastidiũ/ nihilomin⁹ quia solet inexercitatis ad quales est sermo p̃sens/ pficere pticularis exemplificatio/ Subiungam⁹ exemplũ hoc vnus de plurimis/ Et qm̃ dicente sapiente. Initium sapientie timor dñi/ De timore domini constituamus ante meditatõnis nostre oculos. exemplum illud celebre a quo cepisse dicitur ordo carthusien/ Mortu⁹ est quidã magne reputationis mgr̃ apd̃ scholasticos. Parabant exequie i templo. Venit vox Justo dei iudicio accusatus sum/ Dilata est sepultura in die alterũ/ Cũ audita est vox. Justo dei iudicio iudicat⁹ sum/ Tertia die in quã dilatio sepulture ite⁊ facta extitit/ insonuit vox. Justo dei iudicio ꝯdemnatus sum/ Ecce in his est positũ coram meditãtis oculis iudicij tremendi. accusationis. iudicationis. ⁊ ꝯdemnationis spectaculũ/ Hec ita q̃ materialia ⁊ similia/ videri p̃nt q̃tidie apd̃ vtrũq̃ fo⁊/ ecclesiasticũ sc̃z ⁊ ciuile/ Que cor meditãtis potest spũaliter quasi q̃tidie intra se p̃tacticare/ vt se ad diuinũ timorez sic excitet, Atramẽ inter hec ad sedẽ misericordie que teste beato Jacobo superaltat iudiciũ tremebũdus ⁊ fiducia nõ destitutus appellet/ dumq̃ miserẽdi tp̃s est. toto illi cordis affectu se submittat, Sic p̃dictũ de mẽdicitate spũali scripsimus in vulgari q̃tenus exemplo mẽdicor⁊ manuduceremur elemosinas spũales q̃rere mlto magis. sedulo q̃ affectu mẽtis/ Sic in sensu lr̃ali psalmo⁊ David ex se docuit/ Sic pia q̃dã mulier dolorẽ de p̃ditione filio⁊/ retorquebat sup aie sue/ suis q̃z/ ⁊ aliorum spiritualib⁹ angustijs cogitãdum/ ac ita p̃uide ⁊ salubriter conuertebat tristiciã tp̃alem in spũalem/ ⁊ ex ꝯsequenti in leticiam/ Siquidem verum est beatos esse sic lugẽn. quoniã ipsi ꝯsolabũtur. Nolum⁹ tñ in his similitudib⁹ corporeis figi/ sed ad spiritualia consideranda sine loco/ sine situ/ sine colore/ sineq̃ figura/ cõtinua meditatione cordis reflecti.

Notula. XXIIII.

Explicauerim⁹ ⁊ si nõ vt voluimus. tñ vtcunq̃ put valuimus. licet nõ satis/ modũ simplificãdi cor in meditationib⁹/ Sed an satis expleuerim⁹ iudicet cui placet/ Sed ⁊ impfectũ nostrum suppleat de⁹. qui solus sensum aperit vt intelligant scripture neduq̃ que in libris. sed etiã que in vniuersis creaturis p̃ varia descripte sunt exemplar/ q̃tenus ad dei laudẽ. honorẽ. nr̃am edificationẽ/ ⁊ p̃ consecutione felicitatis eterne. Porro quicq̃d hic ed̃ doctũ videt/ super simplificatione cordis traduci poterit faciliter ad cordis stabilitõnem. de q̃ dicit aplus/ Bonũ est gratia stabilire cor/ dum docet cor vel stare in deo/ vel non clõgari diutius ab eo. vt sic ibi nostra fixa sint corda vbi vera sunt gaudia.

Trahi sil̃iter põt ad cordis mũdificatiõez De qua David. Cor mũdũ crea in me deus/ Que mũdificatio fit cũ ip̃m cor a multis/ ⁊ p̃cipue cũ (licet difficillime) a fantasmatũ corpaliũ ꝯtagio/ visco vmbra/ seu fuligine/ assuescit separari. Posset denicq̃ sub simplificatione cordis/ introduci directio vel rectitudo cordis/ Sed erit sup hac re p̃ticularis dño volente decisio/ De q̃ rectitudine est illa psalmiste exclamatio/ Quã bonus isrl̃ de⁹. his q̃ recto sunt corde/ Et iterẽ Cõfitebor tibi i directiõe cordis. Finit.

Carmen de simplificatione cordis.

Vis vez liber ꝯgoscerẽ simplificetur.
Cor sursum remeãs/ infima despiciat,
Materie trahit infectas res conditiones/
Quo magis a summo/ distat origo sua,
Doc in sole notes ⁊ lumine/ sed viceuersa.
Dum redit ad primũ/ spũale sapit
Mẽs bois mõm/ sua p̃ simulacra receptũ/
Sensib⁹ effigiat spũs similem.
Spũs est nẽpe q̃d gignit spũs/ Ista.
Mẽtis ꝯditio libera/ primo fuit,
Principiũ reb⁹ primũ speculando creatis
Obijce cũ nullo crimine lesa iacet/
Inficitur carnis oculus/ sed ebet ratõnis/
Cõtemplatiuus lumine pene caret.
Par fit iumẽtis/ ⁊ corpe mersa grauat/
Declinus stolidã vix bñ visit humũ.